

عنوان مقاله:

تدوین معیار کمی ارزیابی پتانسیل تخریب‌گرایی در زیرساخت‌های شهری

محل انتشار:

اولین همایش ملی شهرسازی و معماری در گذر زمان (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

عطیه محمودی مظفر - دانشجوی کارشناسی ارشد، مدیریت شهری، دانشکده شهرسازی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

زهره عباسی - دانشجوی کارشناسی ارشد، مدیریت شهری، دانشکده شهرسازی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

علی اکبر فرهنگی - استاد دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران. عضو هیئت علمی دانشکده مدیریت دانشگاه علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

در این تحقیق ابتدا زیرساخت‌ها با معرفی انواع مختلف آن براساس طول عمر، دوره بهره‌برداری، دسترسی و موقعیت بهره‌برداری، ارتباط مستقیم و غیر مستقیم جامعه شهری بهره‌بردار و ذینفع طبقه‌بندی شده‌اند. نکته حائز اهمیت در بررسی زیرساخت‌های شهری این است که، توزیع مکانی و جغرافیایی آن هم بر مبنای طرح‌های جامع شهری می‌باشد. لذا در این تحقیق کلیه مطالعات تطبیقی با فرض اصالت و صحت طرح‌های شهری انجام شده است. در ادامه با شناسایی عوامل مختلف تخریب‌گرایی 4 شهری به بررسی ارتباط بین انواع مختلف زیرساخت‌ها و شدت و گستره آن پرداخته شده است. بررسی شاخص‌هایی نظیر اهمیت، تداوم، شدت، احتمال، اجتناب‌پذیری و اجتناب‌ناپذیری انواع مختلف تخریب‌گرایی، منجر به تعریف شاخص ویژه پتانسیل وجود تخریب‌گرایی در زیرساخت‌ها می‌شود. در این راستا از ماتریس دو بعدی زیرساخت-تخریب‌گرایی برای یافتن ارتباط بین فاکتورهای مختلف و کمی‌سازی بدون بعد آنها استفاده شده است. لذا دامنه‌های متفاوت شاخص جدید تعریف شده می‌تواند ضمن بیان پتانسیل تخریب‌گرایی در زیرساخت‌های شهری، نقش مهمی برای طراحان و برنامه‌ریزان و مدیران شهری در افق‌های بلند مدت زمانی داشته باشد.

کلمات کلیدی:

زیرساخت‌های شهری، تخریب‌گرایی شهری، شاخص پتانسیل تخریب‌گرایی، ماتریس دو بعدی زیرساخت-تخریب‌گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/232109>

